

hellere Ofret alene end ingen af Delene. Det er ogsaa klart, at faar man Skoleloven en Gang vedtaget, vil det være endnu værre for dem at skulle beholde Ofret. Derfor staa vi stadig over for dette, at vi maa have Ofret afløst af Hensyn til Skolelærerne. Hvis det ikke var dette Hensyn, skulde jeg være ligeglad; men det vil bestandig komme tilbage. Skolelærerne vilde forlange det med forøgede Krav, og jeg antager, at dette høje Ting vil holde med Ministeren, naar han siger, at man ikke kan afløse Ofret for Lærernes Vedkommende, uden at man ogsaa afløser det for Præsterne Vedkommende. Det er i hvert Fald det Standpunkt, Lovgivningsmagten har været inde paa hele Tiden, medens den Sag har været for.

„Da der er Tale om at afløse Præstefret“ — „maa vi selvfølgelig ogsaa afløse Lærernes Ofre, det maa følges ad“. Men kan det Hensyn gælde under dette Forhold, maa det omvendte Hensyn ogsaa gælde i det omvendte Tilfælde. Det maa altsaa tages i Betragtning, at man udsætter sig for at stande den nuværende fri Aflysning, som gaar saa godt, som Befolkningen aabenbart vil have, man hindrer, at man kommer til et Kompromis angaaende Skolelærernes Offeraflysning og naar ikke andet, end at man faar noget vedtaget, som gaafte sikkert intet Menneske vil bruge. Spørgsmaalet er derfor dette: Vil man hjælpe Befolkningen til at faa en virkelig Aflysning af Ofret, saa maa man efter min Mening stemme mod Flertallets Forslag, men vil man helst være fri derfor, naar det kommer til Stykket — enten man nu vil sige det aabenbart eller ikke — kan man godt stemme for dette Forslag, saa opnaar man sikkert sit Ønske.

Chr. Nielsen: Naar jeg sammen med tre ærede Medlemmer i Udvalget, som danne Flertallet, er gaaet med til Højtidsofferets Aflysning, er det under den Forudsætning, som er nævnt i Betænkningen, at ogsaa Accidensoffer og Accidenser blive afløste samtidig, thi hvis ikke dette kommer til at følges ad, sætter jeg ikke stor Pris paa Højtidsofferets Aflysning alene. Det staa for mig ganske vist i Modspænding til mange andre ærede Medlemmer saaledes, at noget af det, vi aller helst ville være af med, er Accidenserne og Accidensofret. Højtidsofret kan man jo nogenlunde frigøre sig for, thi der kan jo ikke være noget til Hinder for, at man bringer sit Højtidsoffer hjem til Præsten og Degnens Boliger, da det er til saa stor Forargelse, at det skal foregaa i Kirken, og da det i Særdeleshed er til For-

argelse, at det skal foregaa paa Aarets tre Højtidsdage. Accidensernes Ydelse staa imidlertid for mig som noget af det mest forargelige. Jeg udtalte mig i Udvalget derom, jeg skal ikke komme yderligere ind paa det, men kun bemærke, at jeg har været Vidne til, at fattige Folk have staaet og tinget for at faa en Digtale over en kær afdød Slægtning, men det har ikke været muligt, for de have ikke kunnet strække sig saa vidt, at deres Penge kunde slaa til en endog kun kort Tale. Naar man har været Vidne til saadan noget, siger jeg, det er noget af det, der fra mit Standpunkt er det mest forargelige. Jeg stiller mig saaledes i denne Sag, at jeg helst ser baade Offer og Accidenser, alle disse Ydelser, afløste ved en Præstelønningslov og en Skolelærerlønningslov, men en Præstelønningslov have vi jo ikke Udset til at faa i en nær Fremtid, saa der kan jo ikke være Tale om det for Præsterne Vedkommende. For Lærernes Vedkommende er der jo nu et Forslag til en Lærerlønningslov, som jo har været under Behandling her i 3 Dage. Hvis dette Forslag gaar igennem og faar Rigsdagens Sanktion og bliver til Lov og vel at mærke § 28 bliver staaende paa det, som den staaar, vil jo Aflysningen af Offer og Accidenser til Lærerne helt bortfalde. Altsaa, det er mit principale Standpunkt, men sfer det ikke, hvad der maafte kan være Udfigter til, kan jeg subsidiært slutte mig til Flertallets Forslag. Aflysningen af Højtidsofferne alene spiller for mig ingen Rolle, og derfor skal jeg anbefale ærede Medlemmer her i Tinget at stemme for Flertallets Ændringsforslag, at det kan blive ophævet altsammen, naar vi skulle til en Aflysning.

Olesen: Naar jeg gerne vilde sige lidt angaaende den Sag, saa er det særlig, fordi det er et Spørgsmaal, der er brændende imellem Befolkningen og ikke mindst nu, da der er et stærkt religiøst Røre baade for og imod Kirken, og jeg vil derfor meget ønske, at vi kunde komme bort fra dette, baade Offer- og Accidenssystemet, for jeg tror, det gør en hel Del Skade. Jeg var sammen med nogle Præster for nogen Tid siden ved et Præstemøde, og der sagde en Præst: Jeg sætter over min Dør: Her betales ikke Drifkepenge, thi, sagde han, man kan jo vende og dreje det, som man vil, i Folks Bevidsthed staa det som en Slags Drifkepenge. Man kan sige, at det er det samme som paa Kontorer og andre Steder kaldes Sportler og paa offentlige Steder Drifkepenge, og jeg tror nu, den Præst havde Ret i sin Synsmaade, naar han be-